

Παρισινή Κομμούνα 1871: Η έφοδος στον ουρανό

Barikat

Το barikat γυρίζει στο Παρίσι του 1871. Εκείνο το Μάρτη που η πόλη γέμισε οδοφράγματα. Σε εκείνο το βράδυ στις 17 του μήνα που οι γειτονιές της Μπελβιλ και της Μονμάρτρης αρνήθηκαν να δώσουν τα όπλα και τα κανόνια τους στο Θίερσο, αρχηγό της προσωρινής κυβέρνησης εθνικής άμυνας.

«Οι προλετάριοι του Παρισιού», ανέφερε η Κεντρική Επιτροπή στη Διακήρυξή της 18ης Μαρτίου, «εν μέσω της ήττας και της προδοσίας της άρχουσας τάξης, κατάλαβαν ότι είχε έρθει η ώρα να σώσουν την κατάσταση παίρνοντας στα χέρια τους τη διεύθυνση των δημοσίων υποθέσεων.... Κατανόησαν ότι είναι υπέρτατο καθήκον και απόλυτο δικαίωμά τους να γίνουν κύριοι της τύχης τους, παίρνοντας στα χέρια τους την κυβερνητική εξουσία»...

Και πήραν την κατάσταση στα χέρια τους για περίπου 2 μήνες, θέτοντας σε εφαρμογή ένα ανατρεπτικό πολιτικό πρόγραμμα, όπως φαίνεται από τα διατάγματα και τις αποφάσεις της Κομμούνας: κατάργηση της στρατολογίας στον κρατικό στρατό, κατάργηση της θανατικής ποινής, διαγραφή των χρεών από ενοίκια, εξασφάλιση της διατροφής 300 – 350.000 ανθρώπων καθημερινά, χωρισμός της εκκλησίας από το κράτος, κατάργηση της εκκλησιαστικής παρέμβασης στην εκπαίδευση, κατάργηση των παρακρατήσεων από τις αποδοχές και τους μισθούς ως προστίμων, κατά τη βούληση του εργοδότη, διάταγμα ανάληψης από συνεταιριστικές ενώσεις της λειτουργίας των εγκαταλελειμμένων εργαστηρίων από τους ιδιοκτήτες τους.

Στις 22 Μαΐου ξεκινά η ανελέητη έφοδος των Βερσαλλιών. Επί μία εβδομάδα – την αποκαλούμενη Αιματηρή Εβδομάδα - οι κομμουνάροι μάχονται κατά χιλιάδες στα οδοφράγματα για την Κομμούνα. Το Παρίσι αντιστέκεται σε κάθε γειτονιά, με πείσμα να μην παραδοθεί. από δρόμο σε δρόμο, από σπίτι σε σπίτι, προτιμώντας να γίνει ολοκαύτωμα από το να παραδοθεί. Το εργατικό Παρίσι πνίγηκε στο αίμα. Χρειάστηκε να συνασπιστούν οι αντίπαλοι στρατοί της Πρωσίας και της Γαλλίας για να αντιμετωπίσουν την κομμούνα. Η Γαλλική κυβέρνηση δεν δίστασε ούτε στιγμή να ισοπεδώσει τους «στασιαστές». Αυτούς που είχαν υπερασπιστεί το Παρίσι κόντρα στον Πρωσικό στρατό. Ο παλιός κόσμος ενώθηκε τρομοκρατημένος. «Το Παρίσι των εργατών με την Κομμούνα του θα γιορτάζεται πάντα σαν δοξασμένος προάγγελος μιας νέας κοινωνίας. Τους μάρτυρες της τους έχει κλείσει μέσα στη μεγάλη της καρδιά η εργατική τάξη. Τους εξολοθρευτές της τους κάρφωσε κιόλας η ιστορία στον πάσσαλό της ατίμωσης απ' όπου δεν μπορούν να τους λυτρώσουν μήτε όλες οι προσευχές των παπάδων τους.»

Διαβάστε για την Παρισινή Κομμούνα:

1. "Χίλιες φορές ο θάνατος, Απ' τη μιζέρια την αιώνια", απόσπασμα από το θεατρικό έργο "Οι μέρες της Κομμούνας" του Μπέρτλοτ Μπρεχτ
2. Τα ξημερώματα της 18 Μάρτη 1871, το Παρίσι ξύπνησε με την βροντερή ιαχή: Ζήτω η Κομμούνα!, απόσπασμα από "Ο Εμφύλιος πόλεμος στη Γαλλία" του Καρλ Μαρξ

Δείτε επίσης:

1. The New Babylon (Novyy Vavilon / Новый Вавилон - 1929), του Γκριγκόρι Κόζιντσεφ: Η γαλλο-πρωσική σύγκρουση και τα γεγονότα που οδήγησαν στην Παρισινή Κομμούνα –την πρώτη προλεταριακή εξουσία της ιστορίας–, όπως τα ζει η Λουίζ, πωλήτρια στο αγαπημένο εμπορικό κατάστημα της άρχουσας τάξης του Παρισιού, τη «Νέα Βαβυλώνα», και η μάχη της για μια κοινωνία χωρίς ανισότητες

2. Η Κομμούνα (La Commune - 2000), του Πίτερ Γουόκινς: Μέσα σε μια γιγαντιαία αποθήκη στα εργατικά Παρισινά προάστια, ο Peter Watkins συγκεντρώνει 200 ερασιτέχνες (μεταξύ τους, πολλοί «άνθρωποι χωρίς χαρτιά»). Μαζί θα προσπαθήσουν να ανασυνθέσουν τα γεγονότα της Άνοιξης του 1871, της ανόδου και της πτώσης της Παρισινής Κομμούνας.